

fra min Valgkreds. Jeg har ikke hørt noget om de Eksempler, det ærede Medlem talte om, men jeg vil dog i den Anledning sige, at man maa huske paa, at med Hensyn til, hvor meget der skal ydes de forskellige Steder, maa Hjælpekasserne dog ganske naturligt anstille Sammenligning med, hvad der ydes andre, som er i tilsvarende Forhold, og det er meget vanskeligt at bedømme hvert enkelt Forhold, der saaledes kan komme paa Tale. Der har ogsaa været en anden Vanskelighed ved hele denne Sag, idet utvivlsomt mange, som har trængt til Understøttelse, har misforstaaet den Vejledning, der er blevet givet, og de Tal, der er opførte i Vejledningen, og har troet, at de havde en Slags Ret til at faa de Understøttelser, der er nævnte i Vejledningen, som ogsaa en tidligere Taler var inde paa at omtale. Og saa det kan have fremkaldt nogen Mistenning. Ellers tror jeg, at man kan gaa ud fra, at der i al Almindelighed har været en virkelig Villighed til at tage de Forhold i Betragtning, som der her er Tale om.

Det ærede Medlem talte om Muligheden af en Appelinstant. Jeg tror ikke, at den Tanke, det ærede Medlem her udkaster, viser nogen Vej frem. Det vilde jo i Virkeligheden sige, at vi her skulde etablere noget, der kom til at virke som en Slags Overret over det kommunale Selvstyre — det var en ganske overordentlig vidtspændende Tanke, det ærede Medlem her udkastede —, og det skulde vi gøre, efter at vi havde indført almindelig Valgret i Kommunerne og i Hjælpekasserne! Jeg kan slet ikke tænke mig, at Rigsdagen skulde komme ind paa noget saadant. Men det ærede Medlem ønskede Sagen i Udvalg, og dér kan vi saa nærmere drøfte de forskellige Forhold, som det ærede Medlem rørte ved. Vi har fra vor Side ikke haft noget Ønske om, at Sagen skulde i Udvalg, vi syntes, det var naturligt at gennemføre den hurtigt, men naar Ønske om Udvalg fremsættes, vil vi selvfølgelig ikke modsætte os det.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Andersen: Jeg vil takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han udtalte, at han var villig til Forhandling om en Ordning, hvorved de af mig paaklagede Forhold kunde ændres. Derimod er der ingen særlig Grund for mig til at takke

den ærede Ordfører for Venstre i Anledning af hans Udtalelser, saa meget mindre som den ærede Ordfører fuldstændig har misforstaaet mig, naar han mente, jeg vilde have alle Klager fra hele Landet ind til almindelig Undersøgelse. Noget saadant har jeg slet ikke tænkt paa, thi det vilde ganske sikkert være umuligt for Udvalget at overkomme. Nej, jeg har tænkt mig, at Udvalget paa Grundlag af de Eksempler, der foreligger, skulde kunne finde ud af, hvorledes de aabenbare Uretfærdigheder, der er blevet begaaet, kan blive redresseret, saaledes at de Mennesker, som bevislig lider Nød — det er jo om saadanne, der her er Tale —, kan faa den Understøttelse, som der er udtalt Ønske om, at de skal komme i Besiddelse af. Jeg erkender vel, at det kan være vanskeligt at bedømme de enkelte Forhold, men naar der i en Kommune, som repræsenteres af den ærede Ordfører for Venstre, er kasseret 5 Andragender af 7 i alt, endskønt de alle var anbefalede af vedkommende Organisation, kan man sikkert gaa ud fra, at der ikke er vist nogen overdreven Flotthed eller nogen særlig Hensyntagen overfor Andragerne fra vedkommende kommunale Ledelse. Jeg beklager meget, at det skal være nødvendigt at fremsætte saadanne Bemærkninger i Rigsdagen som dem, jeg har fremsat her i Dag; jeg beklager, at det skal være nødvendigt at anmode om en Kontrol med det kommunale Selvstyre, men naar man ikke vil bruge de Love, som Rigsdagen giver, saa at de kun kommer til at virke som et Stykke Papir, maa man søge at finde Veje til at faa Lovene respekteret og ført ud i Livet, saaledes at de kan komme til at virke til Gavn for dem, for hvem de er bestemte. Det, der er Tale om her, er ikke i al Almindelighed at sætte Hjælpekassernes Bestyrelser under Kontrol, men i dette ganske særlige Tilfælde at finde en Form, hvorunder Loven kan blive brugt saaledes, som det er Rigsdagens Mening, den skal bruges.

Formanden: Det 3die Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Da mine Udtalelser er blevet misforstaaet af det ærede 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen) og muligt ogsaa af Indenrigsministeren, vil jeg gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at hvad jeg udtalte, var, at da vi i sin Tid vedtog Loven, var det Meningen,